

“Som més del 50%”, conseqüències!

written by Llorenç Prats | 13 d'octubre de 2020

Partint del mandat democràtic sorgit del referèndum d'autodeterminació, moltes persones ja veuen clar que és possible bastir una alternativa al sistema de partits actuals (cúpules que segresten sarcàsticament la voluntat popular i que esclafen les ànsies de progrés generals).

Aquesta alternativa només pot tenir sentit des de la més radical regeneració democràtica, amb nous i millors candidats, confeccionant les llistes electorals i fiscalitzant l'exercici representatiu. En definitiva, un canvi de paradigma a través del qual la societat catalana pugui expressar-se sense prejudicis ni misèries.

No és qüestió de confeccionar un programa per quedar bé ni proposar idees molt originals per intentar atreure la gent, els electors o els votants, en darrer terme. Es tracta de vehicular, abans que cap altra cosa, el que ja es va expressar obertament, de forma binària, en el referèndum d'autodeterminació del 2017. Just al revés de com pensen els polítics actuals.

Les institucions autonòmiques espanyoles són una estructura perversa que cal desbordar per la via de la desconexió i el bloqueig, com instruments legítims, pacífics i tolerants. Cap col·laboració o coordinació amb Espanya pot tenir sentit quan l'objectiu principal és concretar la independència del país.

Per això, aventurar-se en noves propostes polítiques, com la que vol protagonitzar Primàries Catalunya (pel que suposa de regeneració democràtica) no significa dividir un vot que manté una hegemonia suposadament independentista a la Generalitat. Ni de bon tros! És tot el contrari: és donar vida al que entre tots es va decidir el primer d'octubre i que els “hegemònics”

metòdicament intenten enterrar o ignorar des de fa tres anys.

Per això, no té cap sentit quedar bloquejats com a societat dient que no hi ha unitat ni estratègia. Sense nous actors polítics, per poc diligents que siguin, alguna cosa segur que canviarà i podria ser l'espurna que cal per solidificar la conquesta de l'autodeterminació exercida.

Unes eventuais aliances prèvies per assegurar-se llocs en el punt d'arribada impedeix d'arrencar. Ha de ser la gent, tots plegats, els qui s'articulin com a moviment polític per buscar, triar i impulsar una candidatura transparent de dalt a baix cap a les eleccions al Parlament de Catalunya.

La política, i només la política, és el que permet canviar les coses, i per això qualsevol ciutadà lliure, entitat civil o organització social han de tenir com a objectiu condicionar-la i fer-la conseqüent. En aquest cas, exigint que no s'aparti un mil·límetre del mandat democràtic establert, de manera suficient, en el referèndum d'autodeterminació de Catalunya. I la política autonòmica espanyola en la part que no sigui prou útil és un escull més a batre.

Llorenç Prats, @llorenprats